

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3465
Warszawa, 27 maja 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Dariusza Cezara Dziadzia.

(-) Elżbieta Achinger; (-) Tadeusz Arkit; (-) Urszula Augustyn; (-) Tadeusz Aziewicz; (-) Joanna Bobowska; (-) Krzysztof Borkowski; (-) Jerzy Borowczak; (-) Artur Bramora; (-) Jacek Brzezinka; (-) Beata Bublewicz; (-) Stanisław Chmielewski; (-) Grażyna Ciemniak; (-) Piotr Cieśliński; (-) Barbara Czaplicka; (-) Czesław Czechyra; (-) Zofia Czernow; (-) Ewa Czeszejko-Sochacka; (-) Alicja Dąbrowska; (-) Artur Dębski; (-) Ewa Drozd; (-) Artur Dunin; (-) Dariusz Cezar Dziadzio; (-) Joanna Fabisiak; (-) Arkady Fiedler; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Romuald Garczewski; (-) Elżbieta Gelert; (-) Artur Gierada; (-) Czesław Gluza; (-) John Abraham Godson; (-) Marek

Gos; (-) Mariusz Grad; (-) Rafał Grupiński; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Marek Hok; (-) Teresa Hoppe; (-) Maria Małgorzata Janyska; (-) Leszek Jastrzębski; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Krystyna Kłosin; (-) Henryk Kmieciak; (-) Magdalena Kochan; (-) Brygida Kolenda-Łabuś; (-) Domicela Kopaczewska; (-) Sławomir Kowalski; (-) Ligia Krajewska; (-) Elżbieta Królikowska-Kińska; (-) Marek Krzakała; (-) Jan Kulas; (-) Józef Lassota; (-) Jan Łopata; (-) Robert Maciaszek; (-) Tomasz Makowski; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Katarzyna Matusik-Lipiec; (-) Rajmund Miller; (-) Aldona Młyńczak; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Elżbieta Nawrocka; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Janina Okrągły; (-) Andrzej Orzechowski; (-) Konstanty Oświęcimski; (-) Krystyna Ozga; (-) Michał Tomasz Pacholski; (-) Paweł Papke; (-) Urszula Paślawska; (-) Mirosław Pawlak; (-) Waldemar Pawlak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Józef Racki; (-) Damian Raczkowski; (-) Grzegorz Raniewicz; (-) Halina Rozpondek; (-) Beata Rusinowska; (-) Dorota Rutkowska; (-) Marek Rząsa; (-) Paweł Sajak; (-) Krystyna Sibińska; (-) Henryk Siedlaczek; (-) Krystyna Skowrońska; (-) Bożena Sławiak; (-) Henryk Smolarz; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Franciszek Jerzy Stefaniuk; (-) Michał Stuligrosz; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Andrzej Sztorc; (-) Krystyna Szumilas; (-) Halina Szymiec-Raczyńska; (-) Teresa Świło; (-) Genowefa Tokarska; (-) Irena Tomaszak-Zesiuk; (-) Aleksandra Trybuś-Cieślar; (-) Łukasz Tusk; (-) Piotr Walkowski; (-) Ewa Wolak; (-) Małgorzata Woźniak; (-) Ryszard Zawadzki; (-) Piotr Zgorzelski; (-) Stanisław Żelichowski; (-) Ewa Żmuda-Trzebiatowska.

USTAWA

z dnia 2015 r.

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357) po art. 60d dodaje się art. 60e w brzmieniu:

„Art. 60e. 1. Starosta może, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy przez okres 12 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu oraz kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.

2. Pracodawca jest obowiązany, stosownie do zawartej umowy, do utrzymania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres, za który dokonywana jest refundacja, o której mowa w ust. 1, oraz przez okres 12 miesięcy po zakończeniu tej refundacji.

3. Niewywiązanie się z warunków, o których mowa w ust. 2, powoduje obowiązek zwrotu uzyskanej pomocy w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym nie utrzymano zatrudnienia skierowanej osoby, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji za pierwszy miesiąc, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

4. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przez skierowanego bezrobotnego, rozwiązania z nim umowy o pracę na podstawie art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy skierowanego bezrobotnego w trakcie okresu objętego refundacją albo przed upływem okresu 12 miesięcy, o którym mowa w ust. 2, starosta kieruje na zwolnione stanowisko pracy innego bezrobotnego.

5. W przypadku odmowy przyjęcia skierowanego bezrobotnego na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca zwraca uzyskaną pomoc w kwocie proporcjonalnej do okresu, w którym nie utrzymano zatrudnienia skierowanej osoby wraz z odsetkami ustawowymi

naliczonymi od dnia otrzymania pierwszej refundacji, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty. W przypadku braku możliwości skierowania bezrobotnego przez urząd pracy na zwolnione stanowisko pracy, pracodawca nie zwraca uzyskanej pomocy za okres, w którym uprzednio skierowany bezrobotny pozostawał w zatrudnieniu.

6. Pierwszeństwo w skierowaniu do pracodawcy, który otrzymał refundację, o której mowa w ust. 1, przysługuje absolwentom szkół i szkół wyższych podejmującym zatrudnienie po raz pierwszy w życiu.

7. Refundacja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”.

Art. 2. 1. Umowy, o których mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być zawierane w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

2. Koszty wynikające z zawartych umów, o których mowa w ust. 1, są finansowane przez starostę w ramach kwoty limitu Funduszu Pracy ustalonego na lata 2016-2017, przez ministra właściwego do spraw pracy w roku 2016.

3. Podziału środków na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ujętych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2016, dla województw, dokonuje minister właściwy do spraw pracy według następującego algorytmu:

$$Lw_n = Lk \times \frac{Bw_n}{Bk}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

Lw_n – kwota kosztów (limit wydatków), jaka może być poniesiona w n-tym województwie, w danym roku budżetowym na finansowanie zadań określonych w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;

Lk – kwota kosztów (limit wydatków) Funduszu Pracy na finansowanie zadań określonych w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przewidzianych na dany rok budżetowy;

Bw_n – liczba bezrobotnych do 30 roku życia zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy województwa, według stanu na dzień 30 września 2015 r.;

Bk – liczba bezrobotnych do 30 roku życia zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy w kraju, według stanu na dzień 30 września 2015 r.;

n – oznacza dane województwo.

4. Minister właściwy do spraw pracy zawiadamia marszałków województw o kwocie limitu na realizację w województwie zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na podstawie planowanej kwoty ujętej w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy na 2016 r., podzielonej według algorytmu, o którym mowa w ust. 3.

5. Kwoty środków Funduszu Pracy na finansowanie zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są ustalane przez zarząd województwa w terminie miesiąca od dnia zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, w oparciu o następujące kryteria dotyczące roku 2015:

- 1) liczbę zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy bezrobotnych do 30 roku życia;
- 2) stopę bezrobocia w powiecie;
- 3) strukturę bezrobocia w powiecie;
- 4) kwoty środków Funduszu Pracy przeznaczone w powiecie na realizację projektów współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

6. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw pracy o kwocie środków przeznaczonych na realizację przez samorządy powiatów zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw pracy ustala limity środków dla samorządów powiatów na realizację zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

8. Kwoty środków w ramach limitu, o którym mowa w ust. 7, są przekazywane przez ministra właściwego do spraw pracy na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu powiatu.

9. W przypadku braku możliwości wykorzystania w roku 2016 limitu środków, o którym mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw pracy, na wniosek marszałka województwa, może zwiększyć kwotę limitu dla innego samorządu powiatu w województwie.

10. W przypadku braku możliwości wykorzystania limitów środków, o których mowa w ust. 7 i 9, minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć te środki na realizację zadania, o którym mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przez samorząd innego województwa lub zasilić rezerwę, o której mowa w art. 109 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, dokonując stosownych zmian w planie finansowym Funduszu Pracy.

11. Zobowiązania wynikające z umów, o których mowa w ust. 1, przechodzące na rok 2017, są finansowane w ramach limitów, o których mowa odpowiednio w ust. 7, 9 i 10, w roku 2017.

12. Starosta, w terminie do dnia 15 stycznia 2017 r., informuje ministra właściwego do spraw pracy o wysokości limitu wykorzystanego w roku 2016 oraz wysokości zobowiązań przechodzących na rok 2017.

13. W przypadku konieczności realizacji zobowiązań, o których mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw pracy dokonuje stosownej zmiany w planie finansowym Funduszu Pracy na 2017 r. poprzez zwiększenie kosztów Funduszu Pracy do kwoty niewykorzystanego w 2016 r. limitu na finansowanie zadań, o których mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w ciężar pozostałości środków Funduszu Pracy z okresów poprzednich zapisanych w planie finansowym Funduszu Pracy jako stan na początek 2017 r. z przeznaczeniem na realizację zobowiązań, o których mowa w ust. 11.

14. O dokonanej zmianie w planie finansowym Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 13, minister właściwy do spraw pracy zawiadamia niezwłocznie ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

15. Kwoty z tytułu zwrotu uzyskanej pomocy, o której mowa w art. 60e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dokonywanego przez pracodawców w latach 2017-2018, powiększają przychody Funduszu Pracy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Uzasadnienie

Trudna sytuacja osób młodych na rynku pracy powoduje, że zadaniem koniecznym i uzasadnionym jest podejmowanie nowych inicjatyw czy też wprowadzanie nowych instrumentów, które w sposób istotny mogą przyczynić się do ułatwienia wejścia tych osób na rynek pracy czy też utrzymanie się na nim. Nie chodzi jednak, by osoby młode podejmowały jakąkolwiek pracę, lecz by była to praca, która aktualnie da im możliwość godnego życia i rozwoju, jak również w razie konieczności korzystania w pełnym zakresie z nieodpłatnych świadczeń opieki zdrowotnej, zaś w perspektywie umożliwi nabycie uprawnień emerytalnych.

Do 2015 r. brak jest danych dotyczących grupy osób do 30 roku życia, zaś osoby młode, na temat których zbierane były dane, to grupa osób do 25 roku życia. Grupa ta charakteryzuje się niską aktywnością zawodową (33,1%¹ młodych jest aktywna zawodowo), niskim wskaźnikiem zatrudnienia (25,9%) i wysoką stopą bezrobocia (22,0%). Należy jednak zauważyć, że na koniec 2014 r. wskaźnik zatrudnienia młodych wzrósł o 1,6 p. p., a stopa bezrobocia zmalała o 5,3 p. p.

Zmniejszenie liczby oraz udziału procentowego grupy osób do 25 roku życia odnotowano także w ogólnej liczbie zarejestrowanych w urzędach pracy bezrobotnych. W końcu 2012 r. stanowili oni 19,9%, a w końcu 2014 r. 16,5%. Dalszy spadek udziału obserwowany jest również w bieżącym roku.

Na koniec marca br. zarejestrowanych było 297,9 tys. młodych osób i stanowili oni 16% bezrobotnych ogółem.²

Lata	Bezrobotni ogółem w tys.	w tym do 25 r. ż. w tys.	udział młodych w ogółem
	w okresie sprawozdawczym		
2012	2 136,8	424,2	19,9%
2013	2 157,9	401,0	18,6%
2014	1 825,2	302,0	16,5%

¹ Kwartałna informacja o rynku pracy w IV kwartale 2014 r., GUS, Warszawa, 2015.02.25

² Począwszy od 2015 r. w sprawozdawczości rynku pracy po ostatniej nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia (...) wyodrębniona została grupa bezrobotnych do 30 r.ż., natomiast we wcześniejszych okresach MPiPS nie dysponuje danymi o tej grupie.

Ludzie młodzi stanowią około 1/3 ogółu aktywizowanych przez urzędy pracy bezrobotnych. Dużym zainteresowaniem cieszą się staże u pracodawcy i szkolenia. Młodzi również chętnie podejmują działalność gospodarczą oraz pracę w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego.

Lata	Zaktywizowani bezrobotni ogółem w tys.	w tym do 25 r. ż. w tys.	udział młodych w ogółem zaktywizowanych
	w okresie sprawozdawczym		
2012	440,8	155,2	35,2%
2013	475,7	155,6	32,7%
2014	504,9	177,3	35,1%

W I kwartale br. z aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu skorzystało 30,6 tys. młodych i stanowili oni 30,7% wszystkich zaktywizowanych bezrobotnych.

Mimo niewielkiej poprawy w zakresie aktywności zawodowej ludzi młodych i niższego poziomu stopy bezrobocia, nadal co szósty bezrobotny zarejestrowany w urzędzie pracy to osoba, która nie ukończyła 25 roku życia. Należy jednocześnie podkreślić, że prognozy demograficzne wyraźnie wskazują, że w najbliższych latach, jak i w dalszej perspektywie czasowej, czeka nas zmiana struktury wiekowej ludności. Niski poziom dzietności i towarzyszący mu proces wydłużania się trwania życia będą powodować starzenie się społeczeństwa i zmniejszanie podaży siły roboczej, nawet mimo podniesienia wieku emerytalnego. Tym samym notować będziemy wzrost obciążenia demograficznego. Zmiany te, obok sytuacji gospodarczej, będą miały istotny wpływ na sytuację ludzi młodych na rynku pracy. Mając na uwadze powyższe, jak i to, że młodzież jest najbardziej elastyczną, reagującą na zmiany na rynku pracy grupą, na tę grupę nadal powinny być kierowane działania aktywizacyjne, zmierzające do podniesienia ich aktywności zawodowej.

Nowy instrument, którego wprowadzenie zostało zaproponowane w projekcie ustawy nowelizującej ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 149 i 357), polega na refundacji pracodawcy części kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne przez okres 12 miesięcy za zatrudnienie w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Celem tego rozwiązania jest zachęcenie pracodawców do zatrudniania osób młodych poprzez gwarantowanie refundacji części kosztów pracy do wysokości minimalnego wynagrodzenia

za pracę wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy. Jednocześnie w założeniu instrument ten powinien spowodować zmniejszenie liczby pozapracowniczych form zatrudnienia i ułatwić przechodzenie do zatrudnienia w ramach umowy o pracę, w tym w dalszej perspektywie również na umowy o pracę na czas nieokreślony. Pierwszeństwo w skierowaniu do pracodawcy na stanowisko pracy objęte refundacją części kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenia społeczne będą mieli absolwenci wszystkich poziomów szkół, podejmujący po raz pierwszy w życiu zatrudnienie w ramach umowy o pracę.

Refundacja kosztów pracy z tytułu zatrudnienia osoby młodej obowiązywała będzie przez pierwsze 12 miesięcy, po których pracodawca będzie zobowiązany do utrzymania zatrudnienia pracownika przez kolejne 12 miesięcy.

Na koniec marca 2015 r. w rejestrach bezrobotnych znajdowało się 574 159 osób poniżej 30 roku życia i stanowili oni 30,9% wszystkich zarejestrowanych. Przy założeniu, że z nowego instrumentu skorzysta 20% spośród uprawnionych młodych bezrobotnych, tj. znajdzie pracodawcę gotowego zawrzeć z nimi (za pośrednictwem powiatowego urzędu pracy) 12 miesięczną umowę o pracę, w pierwszym roku funkcjonowania instrumentu skorzysta z niego ok. 115 tys. osób, spośród których ok. 90% przedłuży umowę z pracodawcą, co w założeniu jest warunkiem braku konieczności zwrotu uzyskanego wsparcia. Oznacza to, że ostatecznie wsparcie uzyska ok. 100 tys. osób.

Poniższa tabela zawiera informacje na temat całkowitych kosztów pracy zatrudnienia jednego pracownika z minimalnym wynagrodzeniem za pracę w latach 2015–2017 w rozbiciu na poszczególne składowe kosztów pracy. Do oszacowania kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę przyjęto założenie o podniesieniu tego wynagrodzenia w roku 2016 do 1800 zł oraz stabilnym wzroście w kolejnych latach. Szacunek nie uwzględnia wprost prognoz dotyczących wzrostu gospodarczego oraz wskaźnika cen konsumpcyjnych, przyjmując stały wskaźnik waloryzacji równy o 2,86% rocznie.

Tabela 1. Całkowite koszty pracy dla jednego zatrudnionego za kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę w latach 2015-2017.

KOSZTY ZATRUDNIENIA ZA MINIMALNE WYNAGRODZENIE ZA PRACĘ			2015	2016	2017
wynagrodzenie brutto			1 750	1 800	1 851
składki pracownika	składka emerytalna	9,76%	170,80	175,7	180,7
	składka rentowa	1,50%	26,25	27,0	27,8
	składka chorobowa	2,45%	42,88	44,1	45,4
	razem	13,71%	239,93	246,8	253,8
NFZ			135,91	139,8	143,8
Składka zdrowotna do odliczenia			117,03	120,4	123,8
podatki	przychód		1 510,08	1 553,22	1 597,60
	dochód		1 398,83	1 441,97	1 486,35
	podatek	18% dochodu - ulga	205,24	213,00	220,99
zaliczka na podatek		podatek - składka zdrowotna	88,21	92,63	97,18
wynagrodzenie netto			1 285,96	1 320,80	1 356,64
NETTO rocznie			15 431,53	15 849,6	16 279,62185
składki pracodawcy	składka emerytalna	9,76%	170,80	175,7	180,7
	składka rentowa	6,50%	113,75	117,0	120,3
	wypadkowe	1,93%	33,78	34,7	35,7
	FP	2,45%	1,75	1,8	1,9
	FGŚP	0,10%	42,88	44,1	45,4
	razem	20,74%	362,95	373,3	384,0
CAŁKOWITE KOSZTY PRACY			2 112,95	2 173,32	2 235,41
KLIN PODATKOWY			0,39	0,39	0,39
KOSZTY PRACY ROCZNE			25 355,40	26 079,84	26 824,98

Źródło: Obliczenia własne MPiPS.

Przyjmując za podstawę minimalne wynagrodzenie za pracę, w 2015 r. całkowite roczne koszty pracy wyniosą 25 355,40 zł, by w kolejnym roku – przy założeniu, że wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę wzrośnie o 2,86% do 1800 zł – wynieść 26 079,84 zł.

Zgodnie z projektem, możliwość skorzystania z tego instrumentu obejmie okres 2 lat, tj. od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. Na jego realizację zabezpieczone zostaną środki Funduszu Pracy w kwocie 3.000 mln zł określone w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2016.

Zakładając, że ze wsparcia skorzysta 20% spośród wszystkich uprawnionych osób do 30 roku życia (114 832 osoby), spośród których z 90% (103 349 osób) pracodawcy przedłużą umowy o pracę (dzięki czemu nie będą zobowiązani zwrócić uzyskanego wsparcia) – to całkowita

wysokość kosztów Funduszu Pracy z tytułu refundacji kosztów zatrudnienia wyniesie niespełna 2,7 mld zł (2 695 325 384,2 zł). Należy pamiętać jednak, że 40% spośród całkowitych kosztów wprowadzenia nowego instrumentu trafi z powrotem do budżetu państwa, dlatego też realny koszt dla budżetu z tytułu wprowadzenia tego instrumentu to ok. 1,62 mld zł (60% z 2,7 mld).

Dla uruchomienia środków Funduszu Pracy na zadania określone w art. 60e zmienianej ustawy od dnia 1 stycznia 2016 r., niezbędne jest określenie limitu wydatków Funduszu Pracy na 2016 r. przed dniem 31 listopada 2015 r. Dla uruchomienia wydatków od 1 stycznia 2016 r. niezbędne jest określenie limitu środków w projekcie ustawy budżetowej (projekcie planu finansowego Funduszu Pracy) lub w tzw. ustawie okołobudżetowej, tj. ustawie o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej na 2016 rok. Realizacja wydatków będzie dokonywana w latach 2016–2017.

Kwoty środków na realizację w województwie zadania, o którym mowa w art. 60e zmienianej ustawy, ustalane będą przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu opartego o liczbę osób bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy województwa w dniu 30 września 2015 r. Przedmiotowe środki, ustalone dla samorządu województwa, dzielone będą pomiędzy samorządy powiatów przez zarząd województwa.

Starosta, w terminie do dnia 15 stycznia 2017 r., poinformuje ministra właściwego do spraw pracy o wysokości limitu wykorzystanego w roku 2016 oraz wysokości zobowiązań przechodzących na rok 2017. Na tej podstawie minister właściwy do spraw pracy będzie zobowiązany dokonać zmiany planu finansowego Funduszu Pracy na rok 2017, polegającej na zwiększeniu kosztów określonych w planie finansowym na rok 2017 o kwotę wydatków niezrealizowanych w roku 2016 oraz poinformować o dokonanej zmianie planu finansowego ministra właściwego do spraw finansów.

Projekt ustawy przewiduje możliwość zagospodarowania przez ministra właściwego do spraw pracy ewentualnych oszczędności z tytułu realizacji zadania, o którym mowa w art. 60e zmienianej ustawy. Niewykorzystane środki ustalonych limitów minister właściwy do spraw pracy może przeznaczyć na finansowanie przedmiotowego zadania przez inne samorządy powiatów, a w przypadku braku zapotrzebowania w tym zakresie, na inne zadania określone w ustawie o promocji zatrudnienia (...).

Problematyka regulowana w projekcie ustawy jest zgodna z przepisami prawa Unii Europejskiej i nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), gdyż nie zawiera przepisów technicznych.

Warszawa, 8 czerwca 2015 r.

BAS-WAPEiM-1185/15

TYRB PILNY

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dariusz Cezar Dziadzio)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada dodanie art. 60e w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015, poz. 149 i 357; dalej: ustawa). Zgodnie z projektem starosta będzie mógł, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Projekt określa warunki i zasady refundowania pracodawcy poniesionych kosztów.

Proponowana ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2016 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy wskazać rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 r., str. 1; dalej: rozporządzenie (UE) nr 1407/2013) oraz dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. WE L 303 z 2.12.2000 r., str. 16, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 4, str. 79; dalej: dyrektywa 2000/78/WE).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zgodnie z proponowanym art. 60e ustawy starosta będzie mógł, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy przez okres 12 miesięcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Pierwszeństwo w skierowaniu do pracodawcy będzie przysługiwało absolwentom szkół i szkół wyższych podejmującym zatrudnienie po raz pierwszy w życiu. Projekt przewiduje, że korzystanie z instrumentu refundacji będzie możliwe w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. Refundacja będzie udzielana zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 stanowi, że pomoc przyznawana przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nieprzekraczająca 200 000 euro w okresie trzech lat podatkowych nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Artykuł 107 ust. 1 TfUE wskazuje, jaka pomoc zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji i jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym. Pomoc de minimis jest zwolniona z wymogu zgłoszenia Komisji Europejskiej przewidzianego w art. 108 ust. 3 TfUE (motyw pierwszy preambuły oraz art. 3 rozporządzenia). Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 określa szczegółowe warunki, jakie muszą spełniać środki przyznawanej przez państwo pomocy de minimis. Każdy indywidualny przypadek przyznania pomocy de minimis jest oceniany z punktu widzenia zgodności z tym rozporządzeniem. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że gdy państwo zamierza przyznać podmiotowi pomoc de minimis, pisemnie powiadamia ten podmiot o przewidzianej kwocie pomocy oraz o jej charakterze de minimis, podając wyraźne odniesienie do rozporządzenia (UE) nr 1407/2013), jego tytuł oraz adres publikacyjny w Dzienniku Urzędowym UE (art. 6 ust. 1 rozporządzenia).

Proponowana regulacja nie narusza przepisów rozporządzenia (UE) nr 1407/2013.

W związku z przewidzianą w projekcie górną granicą wieku (30 lat) osób, w odniesieniu do których pracodawca może uzyskać refundację części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne, projekt należy ocenić z punktu widzenia zgodności z dyrektywą 2000/78/WE. Proponowana regulacja stwarza preferencyjne warunki zatrudniania osób młodych. Można więc mówić o nierównym – ze względu na wiek – traktowaniu w zakresie zatrudnienia. Dyrektywa 2000/78/WE określa warunki równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy m.in. w odniesieniu do kryterium wieku. Przewidzianą w projekcie górną granicę wieku osób zatrudnianych można by uznać za dyskryminację bezpośrednią ze względu na wiek w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2000/78/WE, zakazaną przez prawo UE. Jednak w art. 6 oraz w motywie 25 dyrektywa

2000/78/WE stanowi, że państwo członkowskie może uznać, że odmienne traktowanie ze względu na wiek nie stanowi dyskryminacji, jeżeli w ramach prawa krajowego zostanie to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z przepisami celem, a środki mające służyć realizacji tego celu są właściwe i konieczne. Odmienne traktowanie w rozumieniu przepisów dyrektywy 2000/78/WE może polegać między innymi na wprowadzeniu specjalnych warunków dostępu do zatrudnienia i pracy dla ludzi młodych lub określeniu górnej granicy wieku przy rekrutacji.

W uzasadnieniu projektu ustawy stwierdzono, że ze względu na trudną sytuację osób młodych na rynku pracy, wprowadzanie instrumentów, które mogą przyczynić się do ułatwienia wejścia tych osób na rynek pracy i utrzymanie się na nim, jest konieczne i uzasadnione. Ważne jest także, aby osoby młode podejmowały pracę, która aktualnie da im możliwość godnego życia i rozwoju.

Biorąc pod uwagę treść projektu oraz jego uzasadnienie należy uznać, że przewidziane w projekcie ustawy odmienne traktowanie w zakresie zatrudnienia ze względu na wiek nie będzie naruszało przepisów dyrektywy 2000/78/WE.

4. Konkluzja

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 8 czerwca 2015 r.

BAS-WAPEiM-1186/15

TYRB PILNY

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie stwierdzenia – w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu – czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Dariusz Cezar Dziadzio) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zakłada dodanie art. 60e w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2015, poz. 149 i 357; dalej: ustawa). Zgodnie z projektem starosta będzie mógł, na podstawie zawartej umowy, refundować pracodawcy część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Projekt określa warunki i zasady refundowania pracodawcy poniesionych kosztów.

Projekt ustawy nie narusza prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.**

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla